

Obea dek eskuan
 Seguru choria,
 Ez airian dabillen
 Egazti andia:
 Oakit paderara,
 Oakit iñillik,
 Esperantzak ez oi dik
 Betetzen triparik;
 Perrejill-tipulakin
 Olio tartean,
 Igari egingo dek
 Prejitu artean.
 Arrantzalearentzat
 Ez da zer esanik,

Zerren gizonarentzat
 Jaunak ala nairik,
 Dirade abereak,
 Chiki ta andiak;
 Baita ere arraiak,
 Eta egaztiak;
 Bestela izango zan
 Chit kupigarria
 Emen ikusten degun
 Amorraik chikia;
 Gaizki dirudiena
 Da arrantzalea,
 Gaiñoaz far-egiñaz
 Ala egotea.

LEOIA ZARREZ ILTZEN.

Leoi guztiz andi bat,
 Ez ill, bai illean,
 Luze-luze etziñik
 Zegoan lurrean:
 Urteen zamak zeukan
 Ezin iguiturik,
 Bada ez zan arkitzen
 Argan beste miñik.
 Orruaz mendiz-mendi
 Zanean len bizi,
 Abereak zebiltzan
 Argandik igesi:
 Bat bakarrika ez zan
 Guztien artean,
 Ichorongo zionik
 Iñolaz bidean.
 Orain ikusirika
 Etziñik lurrean,

Esan dedan bezela,
 Ez ill, bai illean,
 An dijoaz lasterka
 Chiki ta andiak,
 Eta ito nai dute
 Gaiñoa guztiak.
 Zitalen kontua da,
 Gaiñoa danari
 Egin nai izatea
 Farra eta irri.
 Gizon prestuak ez du
 Onela pensatzen,
 Gaiñoenari dio
 Geiena laguntzen.
 Onetan nai dutenak
 Artu lezioa,
 Irakurri bezate
 Ebanjelioa.